

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 13. Diploma Pontificis ad Patres Tridentinos, istorumque responsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæc. XVI.
A.C. 1548.

arrogaret, ipsamque Synodum sibi sub-
jiceret (*). Verum spreta hac opposi-
tione decretum est, quod ad Papam
non modo tres, quos petebat, sed omni-
no sex Deputati nominarentur, Romam
ablegandi.

§. XIII.

*Diploma Pontificis ad Patres Tri-
dentinos, istorumque responsum.*

Pallav. c. 14.
Et 15.
Goldast to 2.
Raynald. hoc
ann n. 34.
Et 39.

Scriptit quoque Pontifex diplomata ad
Patres Tridenti congregatos, eos
hortatus, ut ex suis saltem tres Ro-
mam mitterent, eo fine, ut hi demum
exponerent, quæ Concilii translationi
objicienda arbitrarentur. Tridentini
itaque Præsules die vigesima tertia Mar-
tii ad has Papæ literas hunc in mo-
dum responderunt: *Tantum abest, ut in*
caussa

(*) Abs dubio mirabitur Lector, quod in
Concilio Pontificia auctoritate coacto Episco-
porum nonnulli hoc dubium movisse dica-
tur, verum cessabit hæc admiratio, si animad-
vertatur, quod Continuator hanc in rem solum
allegarit Pallavicinum, hic autem hac de re
ne unicum verbulum quidem afferat. Verum
Continuator ejusmodi artibus jam assuevit, qui-
bus sententiæ de potestate Concilii supra Pa-
pam per fas, nefasque auctoritatem conciliare
statuit.

caussa translationis de Sanctitate vestra of- Sæcul. XVI.
 fendenda cogitaremus, sed vel maxime hinc A. C. 1548.
 ansam dissentiendi accepimus, quod videbamus
 de re omnium gravissima inconsulta San-
 ctitate vestra decerni, in quo etiam pientissi-
 mum Imperatorem, optime de Republica
 Christiana merentem, desiderabamus non fuisse
 neglectum. Videbamus non desuturos,
 qui rem incommode interpretaturi forent:
 prospiciebamus, a Sanctitate vestra, ut est
 consummati sensus, non probatum iri facili-
 ter: quod autem tacentibus nobis, dum
 Sanctitas vestra expectationem nostram desi-
 derat, & expectat, Augustissimus Impera-
 tor, qui nostri censebat esse muneris, antever-
 tit, conquestus cum Sanctitate vestra de ille-
 gitima translatione, non ita, quæsumus, in-
 terpretetur, quasi nos, cum eramus delaturi
 querelam Sanctitati vestræ, eam ad Cæsa-
 ream Majestatem adduxerimus, sed proprio
 ipsius Cæsaris motu factum est, qui prote-
 ctionem Ecclesie ad suum pertinere munus
 jam pridem intellexit, scilicet se ei Advoca-
 tum præstare, zelatus unionem nobilissimæ
 nationis ad Catholicam Ecclesiam, & unum
 Caput Christum, ejusque Vicarium Sancti-
 tatem vestram: sed neque unquam in men-
 tem nostram venit, potuisse desiderari in hoc
 officium nostrum, ut certiozem redderemus
 Sanctitatem vestram, quam nunquam non fa-
 ctam certissimam a legatis suis arbitrati
 sumus; palam enim excipientibus Notariis

Sæcul. XVI.
A.C. 1548.

coram universa Ecclesia apertis verbis locuti sumus, & humanis omnibus sepositis affectibus contestati, imminere scandalum Reipublicæ christianæ ex recessu Patrum ab hoc Tridenti loco, atque afferri negotio incommodas moras, & videbatur nobis sufficere, quod indicassemus, quid de re sentiremus, deinde siluimus, quo etiam fit, ut cum denuo nihil aliud ad rem ipsam asserre possimus, præsentiam nostram in negotio desiderari minime credebamus: sed si quid interim cessatum videtur, satis res ipsa indicat candorem animi nostri. Quid enim erat operis, vel negotii, Patri satisfacisse, si desiderantem credidissemus, & ipsum molestia levare, si inde contristandum essemus opinati? majora ipsi nos debere fatemur, ut agnoscat universa Ecclesia filios seniores, qui semper cum Patre mansimus, & eo melius habentes, quo jam ita sumus de junioris filii, qui perierat, salute etiam solliciti, Germanici scilicet populi, ut non solum Patrem a molestia mitigandæ nostræ invidiæ liberemus, sed magis etiam ad congaudendum invitemus, & ut revertentibus occurrat filiis, rogemus alioquin desiderantem: nostras itaque partes tantum esse existimavimus, ut a translatione proposita pro conscientia dissentire deberemus: præ molestia vero, & humilitate non ausi sumus intempestive Sanctitatem vestram interpellare quasi officii admonentes, quam sperabamus

bamus nulli officiorum generi, quod ex re ^{Sæcul. XVI.}
 Ecclesie judicasset, fuisse defuturam, volen- ^{A. C. 1548.}
 tes, ut par est, suo iudicio tribuere: neque
 videmus, quare nos comites proficiscentibus
 Legatis, & Prælati ipsis dare debuerimus,
 quorum nobis sententia non probabatur,
 & iis quidem repetita oratione pollicenti-
 bus tum in Generali Congregatione, tum
 in publica Sessione in recessu ipso celebrata
 sese, quamprimum illa asserti morbi opinio
 refrixisset, esse redituros: præsertim si se
 Germani Concilio submitterent: Nos vero
 interea sedimus in Civitate manentes, quos
 audieramus, & bona fide credebamus rever-
 suros, & continuo de reversione cogitantes
 audivimus, & agentes, quod factum pro-
 pe credidimus tunc primum, cum illa vox
 lætitiæ audita est, Dei scilicet gratia factum,
 & Imperatoris virtute, ut, quod erat com-
 mune Ecclesie desiderium, Germani se tan-
 dem Concilio submississent. Tenes igitur
 jam Pater sanctissime, quod tamdiu desidera-
 sti. Ecce virtus Imperatoris tui, Josue
 alterius, vincentis, dum tu oras velut Moy-
 ses sanctus. Ecce Carolus reducit erran-
 tes oves, & minat ad virgam Pastoris, re-
 portat ad caulam Dominicam, & quos
 nuper Deus ipsi subiecit, Deo ipse subji-
 cit, redditque Vicario Filii sui, nempe qui
 non alia ratione magis, non alio scilicet se-
 cretiori consilio bellum suscepit, quam quia
 prælium Domini erat: dirige igitur erran-
 tem

Sæcul. XVI. A.C. 1548. *tem Gregem, Pastor optime, ad pascua Synodalia, cogeque virga; hæc enim directionis virga Regni tui est. Benedictus Deus in tanta materia benefaciendi, rebus præsertim desperatis, collapsisque. A Domino certe est, quod tantum accessionis factum sit Apostolicæ Vestræ Sedi, a qua jam pridem fuerat miseranda discessio. Intelleximus præterea a Sanctitate vestra scandalum aliquod accepisse eos, qui nos hoc in loco remansisse audierant. Satis nobis est, si non dederimus, nos enim qui sumus, ut prohibere possimus? commune hoc nobis cum reliquis Patribus est, quod & ipsorum plures etiam turbavit recessus: quod autem Sanctitas Vestra nobis tantum tribuit, est, quod magis adscribamus paternæ pietati, quæ ad meliora semper satagit provocare, quam ut agnoscamus merita nostra, præterquam illa, quæ nobis communia sunt cum Nationis nostræ laude, non sine Dei munere; semper enim Majores nostri, Filii Dei Vicarium coluerunt, & beati Petri Apostolorum Principis Successorem pie venerati sunt, quæ nostra omnium observantia jure exigit a Sanctitate Vestra, ut non sit passa prævaluisse in nos aliquam præsumptionem, qui in hujusmodi non solum a malo, sed ab omni specie mali fuimus abstinentes: non igitur videmus, unde in hanc invidiam trahimur. Habet ergo Sanctitas vestra actionis nostræ rationem: Tuæ erit Cle-*

Clementice boni consulendo præstare, ne no-
 bis, vel immodica pietas fraudi sit, neque
 contraiſſe videamur, dum bene mereri ſtu-
 demus. Superest, ut cum Concilii finis ſit
 pax, rogemus humiliter Sanctitatem Veſtram,
 ne patiatur nos litibus exerceri: ſervos e-
 nim Dei litigare non decet, aut enim, de qua
 agitur cauſſa, noſtra eſt, aut Dei; ſi noſtra,
 parati ſumus magis injuriam pati, quam in-
 ferre: ſi Dei eſt, & Chriſti; ut vere eſt,
 ad quem magis, quam ad ejus Vicarium per-
 tinere poteſt ejus deſenſio? ſi tu juſtificas,
 quis eſt, qui condemnet, ut nobis egeat de-
 fenſoribus? obſecramus ſupplices Sanctita-
 tem veſtram, ut indiſti jam Concilii inter-
 miſſa redeat celebratio, & deſideratus pro-
 greſſus. Redde, Domine, loco huic Apoſto-
 licos tuos Legatos: redde Civitati præele-
 ctæ Patres; compendio agetur, ſi de trans-
 latione nullam malueris habere rationem,
 & diſcuſſionem nullam, Si tu Sanctiſſime
 Pater, quod omnes ſibi promittunt, reme-
 dium non offers tantis malis (ad quæ tollen-
 da conſilia tua omnia direxiſti, & con-
 vertiſti) quæ poterit eſſe in poſterum ſpes?
 quem optabimus Pontificem, ut feſſis, labe-
 factatisque rebus occurrat? cum autem totus
 tuus ſupra Pontificatus ſumma ſit Tibi
 cum laude actus, & ad perſonam, quam ſu-
 ſines, convenientiſſime, nunc ab hoc actu,
 nulla adduci poſſumus ratione, ut credamus
 Te poſſe deficere, cum plauſus excitandus
 eſt.

Sæcul. XVI.
 A. C. 1548.

Sæcul. XVI.
A.C. 1548. *est, plausus inquam æternus. Patere igitur, Pater sancte, quæ tua est consuetudo, & sustine, quæ tui animi est placiditas, quod paucis his egerimus tecum, apud quem alii forsitan peritius, nullus profecto amantius, quam nos, & observantius, atque prudenter, aut commode ipse existimaris: licet nec ex humanitate tua, tantum nobis licentiæ arrogaverimus, ut differamus, quid tantum Pontificem deceat, cui fuerit satis, quid abs Te speremus, indicare.*

§. XIV.

*Patrum Bononiensium Deputatorum
responsio ad Tridentinorum
Epistolam.*

Pall.c.15. n. 5 **H**æc Patrum Tridentinorum Responsio a Pontifice mittebatur ad Cardinales, quos Commissarios vocabant, isti que eandem Bononiensibus Deputatis tradiderunt, qui mox Tridentinis hanc in sententiam rescripserunt. *Gratum nobis fuit, quod Hispani & iudicium, & iudicem agnoscant, nolintque sibi litigantis partes imponi. Est tamen necessarium, quo veritas magis elucescat, quod nonnulla a respondentibus dicta refellamus, nam quod dicitur, priusquam translatio decreta esset, res ipsa Pontifici fuisset significanda; id videtur supervacuum, cum peculiaris extet*
Bulla